antifa
kallithea

λόγια και δράσεις για τον μαχητικό αντιφασισμό

τεύχος 4 – Οκτώβρης 2013

το μόνο "ΑΚΡΟ" είμαστε εμείς!

φωτό: πανό των οπαδών της Rayo Vallecano (Ισπανία)

για επικοινωνία

antifa.kallithea@yahoo.com

στο δίκτυο

antifakallithea.wordpress.com

Υπήρχε παλιά μια εποχή που όλοι νόμιζαν ότι θα γίνουν πλούσιοι, ότι θα δουλεύουν άλλοι για αυτούς, ότι ο κόσμος μας θα είναι για πάντα ένας κόσμος "ευημερίας" και "ανάπτυξης". Οι ψευδαισθήσεις κατέρρευσαν και μαζί ξεπρόβαλε η πικρή αλήθεια: τα αφεντικά μας προορίζουν όλο και πιο πολύ για πέταμα. Στα σχολεία, στις δουλειές, στις γειτονιές. Όπλισαν τα μαντρόσκυλά τους και τα ξαμόλησαν στους δρόμους. Έδωσαν θάρρος στα φασιστάκια και μας τα πέταξαν στη μούρη για να μας τρομάξουν. Μας έκαψαν τον εγκέφαλο με πρέζες και με ψηφιακά σκουπίδια. Μας στράγγιξαν συναισθηματικά, μας έκαναν βλάκες και φοβισμένους.

Εμείς που φτιάξαμε το antifa kallithea δε θέλουμε να είμαστε έτσι. Ζούμε και κυκλοφορούμε στην Καλλιθέα, είμαστε αγόρια και κορίτσια. Πάμε σχολείο ή δουλεύουμε. Με τα λεφτά μας πληρώνουμε αυτό το έντυπο, με τα χέρια μας το μοιράζουμε, με τα μυαλά μας πολεμάμε το σύγχρονο φασισμό, με τις καρδιές μας στεκόμαστε δίπλα σε αυτούς που έχουν φωνή αλλά δε μπορούν να μιλήσουν. Στα αγόρια που δε θέλουν να γίνουν μπάτσοι. Στα κορίτσια που φτύνουν τα πρότυπα ομορφιάς.

Όσο μπορούμε θα τριγυρνάμε στους δρόμους, στις πλατείες και στα σχολεία της Καλλιθέας για να σπάσουμε το φόβο - για να βρούμε κι άλλους κι άλλες σαν κι εμάς. Τα ξαναλέμε!

ΧΙΠ ΧΟΠ ΑΠΟΓΕΥΜΑ

Στην πλατεία μας μάγκα δεν είναι χαλαρά
δεν έχει καρουζέλ και μαλλί της γριάς
στην πλατεία μας έχει πεθαμένο δίευρο στην τσέπη
και ληγμένη άδεια παραμονής

εδώ μάγκα δεν είναι χαλαρά
δεν έχει παιδιά με όνειρα πολλά
έχει μανάδες με ρυτίδες στα μάτια
και μαραντόνα με παντόφλα στο πόδι

εδώ μάγκα δεν είναι χαλαρά
δεν έχει «ψηλά αγνάντευε» κι όλα καλά
έχει κοφτά βλέμματα και περίεργες γλώσσες
έχει «πολέμα χαμηλά» μπας κι αντέξουμε

ANTI/ ΛΕΞΙΚΟ

ΟΜΑΛΩΝ ΚΑΙ ΑΝΩΜΑΛΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΤΗΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ ΖΩΗΣ

Κέντρο Φιλοξενίας (το): Εξωτικός προορισμός στον οποίο βρίσκονται φυλακισμένοι άνθρωποι όχι διότι «έκαναν» κάτι, αλλά διότι «είναι» κάτι. Μετανάστες εργάτες. Οι συνθήκες κράτησης είναι τέτοιες που πολλοί προτιμούν να βρεθούν στη φυλακή από το να συνεχίσουν να είναι έγκλειστοι εκεί μέσα (αντάξιες 5άστερου ξενοδοχείου δηλαδή). Συχνά κάποιοι κακοπροαίρετοι το μπερδεύουν με το στρατόπεδο συγκέντρωσης.

Ποδανά: Διάλεκτος που χρησιμοποιείται από παρέες σε πάρκα, πλατείες κλπ. Κατάλληλο για αντερκάβερ καταστάσεις και βρισίδι σε μπάτσους. Τάλαβεσκά;

1312

Υπηκοότητα (η): Έγγραφο που σε «νομιμοποιεί» στα μάτια του κράτους. Στο δίνει όποτε αυτό γουστάρει. Αν είσαι μετανάστης μικροπωλητής δε θα το πάρεις ποτέ. Αν ξαφνικά βρεθείς στο NBA στο δίνουν με τα μπούνια.

Ελεγκτής: Ειδική ράτσα φασίστα που πληρώνεται για να γράφει πρόστιμα σε όσους δεν έχουν εισιτήρια και εισπράττει και μέρος του προστίμου (έτσι για να μην υπάρχει αμφιβολία ότι είναι ρουφιάνος). Άμα έχει τα κέφια του, μπορεί να σε ρίξει και έξω από το τρόλεϊ.

ANTI/ ΛΕΞΙΚΟ

«Καθαρή Αθήνα»: Σχέδιο υπερπαραγωγή του κράτους για να καθαρίσει τους τοίχους του κέντρου από γκραφίτι και ενοχλητικά συνθήματα. Κάτασπροι τοίχοι, λοιπόν. ΄Ενα υπέροχος κανβάς για να εκφράσουμε τη δημιουργικότητά μας. ΄Αλλωστε ψάχναμε καιρό άδειους τοίχους για να γράψουμε κάνα σύνθημα. Γκραφιτάδες πάστε τα σπρέι και... πάμε!

Πρώην Στέλεχος Χρυσής Αυγής: “Μετανιωμένος” φασιστάκος που βολοδέρνει από κανάλι σε κανάλι και δίνει στεγνά όλους τους ανωτέρους του, το πώς γίνονταν τα πεσίματα σε μετανάστες, τη διαφθορά (πλάκα κάνεις;) στην οργάνωση, κλπ.
-Κυρία, κυρία; Μπας και είναι λίίίίίγο στημένο;

Δημοσιογραφική Δεοντολογία: Το να κάνεις πρωτοσέλιδο στη φασιστοφυλλάδα σου τη φωτογραφία κάποιου που μόλις μαχαιρώθηκε από φασίστες, πεσμένου στο πεζοδρόμιο λίγο πριν ξεψυχήσει. *Συνώνυμο: -->*

ΛΕΦΤΑΚΙΑ, ΛΕΦΤΑΚΙΑ, ΛΕΦΤΑΚΙΑ!!

Πόλεμος (ο): Μία εξαιρετική ευκαιρία ανάπτυξης για κάθε καπιταλιστικό κράτος που σέβεται τον εαυτό του. «Να εκμεταλλευθούμε τη θέση μας», «δεν πάει άλλο, πρέπει να επέμβουμε», «είναι ανθρωπιστικό μας καθήκον», «ευκαιρία να αναδειχθούμε ως πόλος σταθερότητας σε μια ασταθή περιοχή» ακούς να λένε. *Συνώνυμο: -->* Κι άσε την Αριστερά να λέει ότι είμαστε εξαρτημένο κράτος και μας βάζουν στον πόλεμο οι κακοί Αμερικάνοι.

ΣΤΗΝ ANTIFA HIP HOP LIVE ΚΑΛΛΙΘΕΑ

Παρασκευή 05/7. Στην πλατεία Δαβάκη είναι κανονισμένο να γίνει antifa συναυλία απο το antifa kallithea. Αράξαμε με τον φίλο μας τον Σίμο και μας είπε την εμπειρία του καθώς ήταν απ’ την αρχή μέχρι το τέλος στην πλατεία (όπως κι εμείς άλλωστε...).

ΗΡΘΑΝ ΓΡΗΓΟΡΑ

-*(Antifa.Kallithea)* Γεια σου Σίμο, καλά; Ελπίζω να 'σαι κομπλέ μετά τα τελευταία.
-*(Σίμος)* Μια χαρά ρε μαν, εννοείται. Άλλοι δεν είναι και πολύ καλά από προχθές (σ.σ. γέλια).
-*(Α.Κ.)* Για πες, εσύ για ποιο λόγο πήγες Δαβάκη;
-*(Σ.)*Ε, ρε φίλε antifa συναυλία στην γειτονιά σου δεν τη χάνεις εύκολα. Εγώ βέβαια εκεί θα ήμουν ούτως ή άλλως, γιατί η πλατεία το καλοκαίρι είναι γαμώ, ξέρεις τώρα, φουλ μετανάστες, άραγμα μέχρι αργά, αλλά αν το συνδυάσεις και με καλή χιπ χοπ και μπύρες είναι ακόμα καλύτερα.
-*(Α.Κ.)* Κομπλέ δηλαδή. Λοιπόν ας τα πούμε με την σειρά. Αρχικά πως ήταν η φάση πριν το σκηνικό;
-*(Σ.)* Εγώ πήγα νωρίς νωρίς γιατί τα παιδιά είναι και φιλαράκια μου. Έστηναν την ώρα που έφτασα. Κάποιοι έφτιαχναν την μικροφωνική, άλλοι τα πανιά, άλλοι το μπαρ και άλλοι τον πάγκο με τα antifa έντυπα. Εννοείται το μεγαλύτερο μέρος του κόσμου βρισκόταν περιμετρικά της πλατείας περιφρουρώντας την. Αλλά το πιο αισιόδοξο για το όλο γεγονός ήταν πως η πλατεία ήταν ασφυκτικά γεμάτη από πιτσιρίκια που έπαιζαν και έτρεχαν πάνω κάτω, παρέες που έφταναν συνέχεια και γενικά μιλάμε για κάτι το πολύ ζωντανό. Όλα καλά δηλαδή μέχρι που ξεκίνησαν τα soundchecks...
-*(Α.Κ.)* Για πες τι παίχτηκε μετά.
-*(Σ.)* Μετά απλά ακούστηκε μια φωνή που φώναξε ''Φασίστες'' και όλα έγιναν πολύ γρήγορα. Κατ' αρχάς σκάσανε ταχύτατα καμιά τριανταριά φασιστάκια και με τη μία ρίξανε μολότοφ μέσα στην πλατεία που παίζαν τα παιδάκια. Για μένα δεν ήταν τυχαίο αυτό, ήξεραν πολύ καλά την σύσταση αυτής της πλατείας και γι' αυτό δεν είχαν και κανέναν ενδοιασμό να κάνουν αυτό που έκαναν. Δεν θα στο κρύψω, για μια στιγμή σκάλωσα πολύ. Μετά βέβαια βγήκε μπροστά η περιφρούρηση συντονισμένα και οργανωμένα και ήταν η σειρά των άλλων να σκαλώσουνε.
-*(Α.Κ.)* Δηλαδή;
-*(Σ.)* Στην αρχή βγήκαν ένας τύπος και μια τύπισσα με πυροσβεστήρες. Φίλε τότε ξεκίνησε το καλό. Σκέψου τώρα ρε, να πηγαίνεις με τριάντα άτομα για πέσιμο με μολότοφ, που σημαίνει πως δεν πας απλά για μια περατζάδα και να σου σκάει η περιφρούρηση με άντρες γυναίκες μέσα στέλνοντάς σε από κει που ήρθες! Το λες και πακέτο!
-*(Α.Κ.)* Οκ, η συνέχεια ποια ήταν;
-*(Σ.)* Η συναυλία έγινε κανονικότατα μετά κι αυτό ήταν εντέλει το γαμάτο. Ντάξει, υπήρχε μια ένταση στην ατμόσφαιρα αλλά γενικά υπήρχε οργάνωση και ψυχραιμία και όλα κύλησαν ομαλά. Ακούσαμε την μουσικούλα μας, γιατί τα συγκροτήματα δεν μάσησαν και έκατσαν μέχρι το τέλος, ήπιαμε τις μπύρες μας κι όλα κομπλέ.
-*(Α.Κ.)* Τι γούσταρες περισσότερο;
-*(Σ.)* Αυτό που με εξέπληξε ήταν η οργάνωση. Η πραγματική νίκη για μένα δεν είναι το ότι έφυγαν γρηγορότερα απ' ότι ήρθαν αλλά το ότι το λάιβ έγινε κανονικότατα και γουστάραμε όπως έπρεπε. Οπότε πάντα τέτοια να έχουμε.
-*(Α.Κ.)* Καλομελέτα κι έρχονται φίλε μου.

ΕΦΥΓΑΝ ΓΡΗΓΟΡΟΤΕΡΑ!

GREEK HISTORY XXX

πίσω σελίδες της ελληνικής ιστορίας

Η Ίδρυση της Σιβιτανιδείου

Όπως θα έχετε καταλάβει σε αυτήν εδώ την στήλη προσπαθούμε να ερμηνεύσουμε και να καταλάβουμε την ιστορία από αντιφασιστική σκοπιά. Οι πιο παρατηρητικοί αναγνώστες θα έχουν ψιλιαστεί ότι έχουμε φάει σκάλωμα με την περίοδο του μεσοπολέμου. Και επειδή αυτό ισχύει, ψάξαμε στα κιτάπια της ιστορίας και βρήκαμε κάποια ενδιαφέροντα για τη Σιβιτανίδειο σχολή, που κάθε βέρος κάγκουρας αντιφασίστας καλλιθεώτης υποχρεούται να ξέρει. Και πέρα από την πλάκα θα προσπαθήσουμε να περιγράψουμε την ιδέα που οδήγησε στη δημιουργία Τεχνικών Επαγγελματικών Σχολών (ΤΕΣ), όπως η Σιβιτανίδειος αλλά και πολλές άλλες στην Αθήνα με σκοπό να παράξουν ειδικευμένους εργάτες.

Ο Βασίλειος Ιερωνύμου Σιβιτανίδης, ομογενής, κάτοικος της Αλεξάνδρειας της Αιγύπτου με μεγάλη περιουσία αποβιώνει στης 3/6/1921 και καθιστά κληρονόμο ολόκληρης της περιουσίας του το Ελληνικό δημόσιο, με την προϋπόθεση ένα μέρος αυτής να διατεθεί για την ίδρυση σχολής τεχνών και επαγγελμάτων στην Αθήνα κατά τα πρότυπα λειτουργίας ομοίων σχολών σε άλλες προηγμένες χώρες. Το ελληνικό κράτος τέτοιους τύπους σαν και του λόγου του, τους ανταμείβει με προτομή σε καμιά πλατεία και τους ονομάζει "ευεργέτες του ελληνικού δημοσίου". Κατά την άποψή μας ο Β. Σιβιτανίδης ήταν ένας αστός που σκεπτόταν σαν συλλογικός καπιταλιστής, στόχευε στο μέλλον και καταλάβαινε ότι έπρεπε να δημιουργηθούν δομές εκπαίδευσης ειδικευμένου και πειθαρχημένου προσωπικού για να στελεχώσουν την παραγωγική διαδικασία. Μην ξεχνάμε ότι από το 1920 έως το 1936 με την δικτατορία του Μεταξά γινόντουσαν δεκάδες απεργίες με πολλούς νεκρούς. Αυτή ακριβώς ήταν η μία άκρη του νήματος. Η άλλη άκρη έπρεπε να καταπιαστεί με το τι θα γίνει με την συσσώρευση του πλούτου. Για την καλύτερη και ολοκληρωμένη λειτουργία της σχολής δημιουργήθηκε ένα ΔΣ στο οποίο ανετέθη η καθαυτή διοίκηση της. Η σύνθεση του ΔΣ αποτελείτο από τον αρχιεπίσκοπο Αθηνών, από των πρόεδρο συνδέσμου βιομηχάνων και τεχνών, από καθηγητές πανεπιστημίου, από των πρόεδρο του τεχνικού επιμελητηρίου, από μέλος του συνδέσμου βιομηχάνων, κλπ. Όπως καταλαβαίνετε το ΔΣ δεν απαρτιζόταν από τυχαία πρόσωπα αλλά από κομμάτια της αστικής τάξης που είχαν άποψη για το μέλλον της εργασίας και τον έλεγχο της. Αντιπρόεδρος του πρώτου ΔΣ ήταν ο Ανδρέας Χατζηκυριάκος. πρόεδρος του συνδέσμου βιομηχάνων και τεχνών.

Αν θυμάστε στο τεύχος 2 αυτού του εντύπου είχαμε αναφερθεί στην απεργία στις 24/8/1923 στον Πειραιά που κατέληξε με 11 νεκρούς,100 τραυματίες και πολλούς συλληφθέντες. Υπουργός οικονομικών το 1923 ήταν ο αντιπρόεδρος του ΔΣ της σχολής Α. Χατζηκυριάκος που μετέπειτα θα τον συναντήσουμε σαν υπουργό εθνικής οικονομίας στην δικτατορία του Μεταξά το 1936. Πώς σας φαίνεται; Λαμπρή καριέρα ο κύριος Χατζηκυριάκος. Από τη μία πάταξη και διάλυση των απείθαρχων εργατών από την θέση του υπ. οικονομικών και από την άλλη αντιπρόεδρος του ΔΣ Τ.Ε.Σ με σκοπό την παραγωγή ειδικευμένων πειθαρχημένων εργατών. Σε αυτήν την λαμπρή καριέρα του κ. Χατζηκυριάκου θα μπορούσε να καταλάβει κανείς τον τρόπο που σκέφτεται το κράτος σαν συλλογικός εκφραστής των συμφερόντων των αφεντικών. Από το ένα χέρι το μαστίγιο με διάλυση των απεργιών και δεκάδες νεκρούς και από την άλλη το καρότο. Δηλαδή σκέψεις και τρόπους δημιουργίας ειδικευμένης πειθαρχημένης εργασίας.

Το κράτος απέναντι στις δεκάδες απεργίες απαντάει με ωμή βία και καταστολή, αλλά παράλληλα δημιουργεί σχολές τεχνών και επαγγελμάτων για να παράξει εργάτες, σχολές όπου η πειθαρχεία ,η βαθιά σεμνότητα του ήθους, η προσεκτική και λεπτή συμπεριφορά θα είναι οι αρετές του "νέου εργάτη".

Δείτε ποια ήταν η γνώμη της σύνταξης του περιοδικού «Έργα» του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδος για την ίδρυση της Σιβιτανιδείου:

Η ξηρά τεχνική μόρφωση δεν δύναται να αποδώσει τίποτα χωρίς την άρτια ψυχική και ηθική διάπλαση. Τούτο κατενόησαν καλώς οι ιθύνοντες της Σιβιτανιδείου σχολής. Και αποτέλεσμα της προσοχής των προς την κατεύθυνσην αυτήν, είναι ότι στα πρόσωπα τον μαθητών και μαθητριών της σχολής, των αυριανών στυλοβατών της βιομηχανικής μας αναπλάσεως, διακρίνει κανείς όχι μόνο την αυτοπεποίθησιν και την περηφάνια, αλλά και την αληθήν και βαθιά σεμνότητα του ήθους, την προσεκτική και λεπτή συμπεριφορά, την καλώς εννοούμενην πειθαρχεία, τα χαρίσματα εν γένει του καλού πολίτη, χαρίσματα τόσον σπάνια δυστυχώς στην Ελλάδα και στην εργατικήν μας τάξη. Οι τεχνίτες των αυριανών καλών ημερών της ελληνικής βιομηχανίας, τας οποίας όλοι αναμένουμε, δεν θα είναι μόνο οι καλοί χειρισταί του χρωστήρος, του πριονιού, του τόρνου, αλλά και οι φορείς της εξυγιάνσεως της εργατικής ιδέας. Θα έχουν μέσα το υγιές πνεύμα της τέχνης, ως μίας ανωτερώτητας, της εργασίας ως ειλικρινούς συνεργάτιδος του κεφαλαίου, βοηθού και όχι διώκτιδος. Οι σημερινοί μαθηταί μαθαίνουν να αγαπούν τόσο τους αυριανούς προϊσταμένους, όσον σήμερον τους διδασκάλους των και εθίζονται τόσον καλά στο πνεύμα της εργασίας, ώστε να την εκλαμβάνουν ως μία μορφή της καλής τέχνης.

Προσέξτε στην προτελευταία πρόταση: "*φορείς της εξυγιάνσεως της εργατικής ιδέας*" και "*της εργασίας ως ειλικρινούς συνεργάτιδος του κεφαλαίου, βοηθού και όχι διώκτιδος*". Έτσι σκεπτόντουσαν τα αφεντικά να φτιάξουν μια νέα εργατική ηθική που να αντιλαμβάνεται το κεφάλαιο όχι σαν διώκτη, αλλά σαν βοηθό και συνεργάτη.

Το διοικητικό συμβούλιο της Σιβιτανιδείου:
Στην πρώτη γραμμή ο Αρχιεπίσκοπος Αθηνών Χρυσόστομος και αριστερά του ο Α. Χατζηκυριάκος. Στους πίνακες οι αδελφοί Σιβιτανίδη, φυσικά παρέα με τη σημαία.

ΦΙΛΟΞΕΝΙΑΣ ΣΥΝΕΧΕΙΑ...

Ζούμε σε μια χώρα με στρατόπεδα συγκέντρωσης. Μέρη που οι ζωές υποτιμούνται μέχρι να μην αξίζουν τίποτα και μετά καταστρέφονται. Σ' αυτά τα μέρη κλείνονται εργάτες όχι για κάτι που έκαναν αλλά για κάτι που είναι. Δηλαδή μετανάστες. Μετανάστες που το ελληνικό κράτος και η ελληνική κοινωνία δουλεύουν νύχτα-μέρα για να τους κρατήσουν τεχνητά παράνομους και υποτιμημένους.

Αυτά τα στρατόπεδα δε λειτουργούν μόνα τους και μακριά από την υπόλοιπη κοινωνία. Είναι κομμάτια μιας μεγαλύτερης μηχανής που λέγεται φασισμός. Εξαρτήματα αυτής της μηχανής είναι ο ασφυκτικός έλεγχος της πόλης από τους μπάτσους. Τα σιχαμερά αστεία για το χρώμα του δέρματος. Τα μαχαιρώματα και οι ξυλοδαρμοί μεταναστών σε όλες τις γειτονιές. Οι μαφιόζοι νταβάδες και οι οικογενειάρχες πελάτες στα ελληνικά μπουρδέλα. Οι βουλιαγμένες βάρκες στο Αιγαίο και τα μεροκάματα της πλάκας στις λαχαναγορές.

Τελικά, φασισμός είναι ό,τι προσπαθεί να κάνει ανθρώπους αόρατους, φτηνούς και αναλώσιμους. Κι αυτή την εποχή το μηχάνημα έχει στα σαγόνια του τους μετανάστες.

Η Αμυγδαλέζα, όπως και κάθε άλλο στρατόπεδο συγκέντρωσης, δεν είναι απλά φυλακή και σίγουρα δεν είναι "κέντρο φιλοξενίας". Είναι εργοστάσιο υποτίμησης ανθρώπων. Το ελληνικό επιχειρηματικό δαιμόνιο μετατοπίζει τα λιγούρικα μικροαστικά του μάτια από την εκπαιδευτική βιομηχανία που είχε στηθεί στην αθάνατη ελληνική επαρχία.

Τώρα που κλείσανε οι σχολές, οι οποίες, μέσω των ελλήνων φοιτητών και των οικογενειών τους, συντηρούσαν ολόκληρες τοπικές κοινωνίες, στήνεται μια νέα βιομηχανία γύρω από τα στρατόπεδα συγκέντρωσης με ευρωπαϊκά κονδύλια. Ενδεικτικά, το κονδύλι σίτισης δίνει χοντρικά 100 ευρώ τη μέρα για κάθε μετανάστη. Στο στρατόπεδο, εν τέλει, ξοδεύεται μισό με ένα ευρώ το κεφάλι. Και άραγε ποιός θα αναλάβει τη σίτιση, την καθαριότητα, κλπ πέρα από την τοπική κοινωνία; ΄Ετσι, εκτός από μια νέα βιομηχανία, στήνεται και μια νέα συναίνεση της ντόπιας ελληνικής κοινωνίας. Τώρα αλλάξανε γνώμη για τα στρατόπεδα συγκέντρωσης που πριν έδιωχναν γιατί φέρνουν αυτό το πράγμα που είναι τόσο δύσκολο να αρνηθούν. Φράγκα.

Μέσα στα στρατόπεδα, άνθρωποι στοιβάζονται σε κοντέινερ χωρίς κλιματισμό τον Αύγουστο. Τρώνε ξύλο επειδή αρνούνται να μπουν μέσα όταν τους κόψουν το ρεύμα. Οι μπάτσοι φύλακές τούς τους υποχρεώνουν να τους πλένουν τ'αμάξια και για να παίξουν τους λούζουν με βενζίνη και τους πετάνε σπίρτα (αμέτρητες τέτοιες μαρτυρίες βρίσκει κανείς ψάχνοντας στο διαδίκτυο με τον όρο "αμυγδαλέζα", δε βγάζει τίποτα άλλο, μόνο για το στρατόπεδο). Τους λένε με κάθε τρόπο ότι, όχι μόνο δεν τους νοιάζει αν θα πεθάνουν αλλά ότι, τελικά για κάποιους, αυτό είναι το ζητούμενο.

Και οι μετανάστες απαντάνε. Δεν ξέρουμε πως είναι να είσαι σε αυτή τη θέση και ίσως να μην το καταλάβουμε ποτέ. Κανείς πάντως, και πρώτοι εμείς, δε μπορεί να αρνηθεί την αξιοπρέπεια του να εξεγείρεσαι και να αρνείσαι την υποτίμηση σου. Παρ' όλα αυτά, μια τέτοια εξέγερση γεννά και θλίψη και απελπισία. Δεν είναι λίγο να βάζεις φωτιά στη φυλακή σου και να πετροβολάς τους μπάτσους όταν ξέρεις με βεβαιότητα πως σε λίγες ώρες θα σε απειλήσουν με αυτόματα, θα σε δείρουν και ίσως σε σκοτώσουν.

Τελικά, αξιοπρέπεια είναι να κοιτάς τη μηχανή που λέγεται φασισμός και να αρνείσαι να υποτιμηθείς και να πεθάνεις αμαχητί. Αυτό οι μετανάστες το ξέρουν πολύ καλά και μαζί τους το μαθαίνουμε κι εμείς μέρα με τη μέρα.

Ζούμε σε μια χώρα που έχει στρατόπεδα συγκέντρωσης και θέλουμε να είμαστε από τους ανθρώπους που όταν στο μέλλον τους ρωτήσουν "Εσύ τι έκανες τότε;" δε θα ψελίζουμε αμήχανες δικαιολογίες.

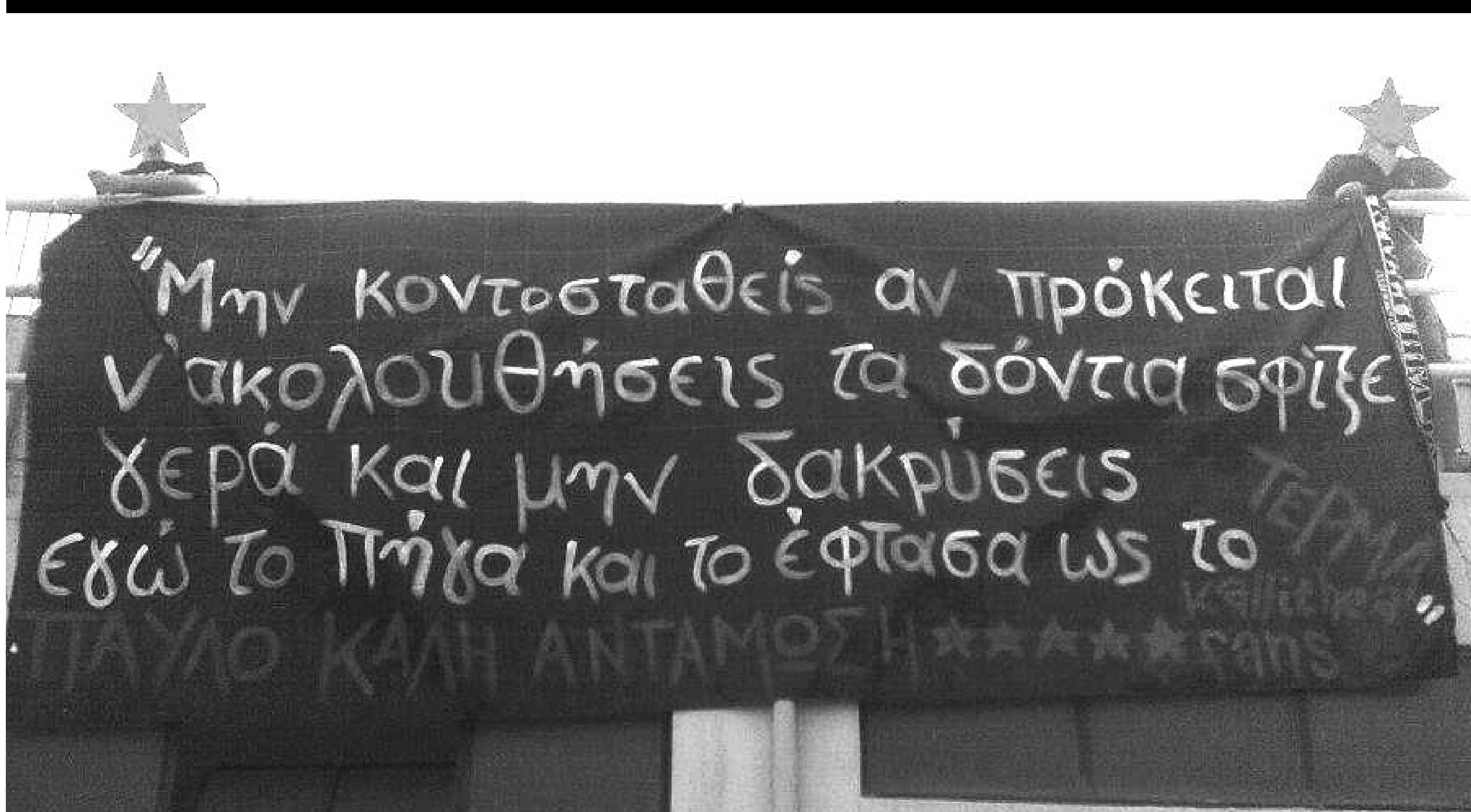

Ενδεικτικό της κατάστασης που βιώνουν κάθε μέρα οι παρανομοποιημένοι μετανάστες στα στρατόπεδα συγκέντρωσης, είναι ότι κάποιοι από τους συλληφθέντες εξεγερμένους ανακουφίστηκαν στην προοπτική να τους καταδικάσουν για την εξέγερση και να τους στείλουν στον Κορυδαλλό.

ANTIFA HOOLIGANS

ΚΑΤΙ ΤΡΕΧΕΙ ΣΤΙΣ ΚΕΡΚΙΔΕΣ!

Οι οπαδοί της Καλλιθέας έδωσαν το δικό τους αντίο στον Παύλο Φύσσα με πανό που σήκωσαν στο Ελ Πάσο. Και, όπως λένε και οι ίδιοι, στην ανακοίνωση τους:

"Οι μπάτσοι και τα τσιράκια τους δε χωράνε ούτε στο Ελ-Πάσο, ούτε και σε κανένα άλλο γήπεδο!"

Το γήπεδο είναι ένας ζωντανός χώρος στον οποίο βρίσκει θέση και παίρνει ανάσες από το γύρω του ζόφο ένα μεγάλο κομμάτι της πολυεθνικής νεολαίας αυτού του τόπου. Ντόπιοι και ξένοι οργανώνονται από κοινού και ζουν με το δικό τους τρόπο.

Και ξέρουν να απαντούν σε όσους τους σνομπάρουν. Σηκώνουν αντιφασιστικά πανό στους αγώνες. Κάνουν αντιφασιστικές πορείες. Πετάνε έξω από τα κλαμπ τους τα φασιστάκια με τις κλωτσιές. Λιανίζουν τους φασίστες όπου τους βρουν και όταν την πέφτουν στα γραφεία της Χρυσής Αυγής, δε μένει πέτρα πάνω σε πέτρα.

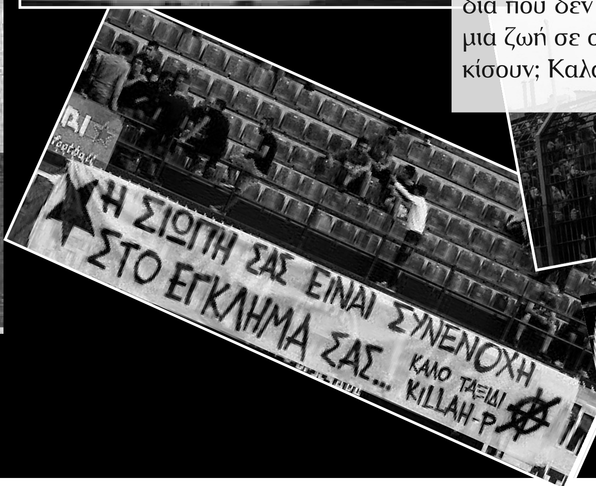
Καμμία σχέση λοιπόν με την εικόνα που χτίζεται γι αυτούς. Μια εικόνα που σχηματίζεται και από τα μήντια. Και σχηματίζεται και με τη σιωπή. Κουνιούνται οι ξυρισμένοι ούγκανοι, τις μαζεύουν από οργανωμένους οπαδούς, γίνονται τα γραφεία τους ένα με το χώμα και ξαφνικά κανάλια και εφημερίδες, δεν ξέρουν, δεν ακούσανε. Όμως ξέρουμε και ακούμε εμείς.

Οι οπαδοί μικρών και μεγάλων ομάδων καταλαβαίνουν τη θέση που τους επιφυλάσσει το κράτος και η κοινωνία. Ε, και δε γουστάρουν, και μεταξύ μας, καλά κάνουν. Σε μια χώρα όπου όλοι γίνονται μπάτσοι, ευτυχώς υπάρχουν και μερικά παιδιά που δεν τους χωνεύουν. Και πως να τους χωνέψεις όταν μια ζωή σε σταματάνε για να σε ελέγξουν και να σε τραμπουκίσουν; Καλά, για τη μούρη τους δε λέμε τίποτα.

Ξημερώματα18ης Σεπτεμβρίου, Κερατσίνι, ομάδα 15 φασιστών δολοφονεί τον Παύλο Φύσσα, χιπ-χοπά και αντιφασίστα, γνωστό και ως "Killah P" μαχαιρώνοντάς τον στην καρδιά.
Ο Παύλος δολοφονήθηκε γιατί δεν κώλωσε, είπε στην κοπέλα του και στους 2 φίλους του που ήταν μαζί του να φύγουν και πως θα κάτσει αυτός να λογαριαστεί με τους φασίστες και στην αρχή τα κατάφερνε μια χαρά μέχρι που τον μαχαίρωσαν.
Ο Παύλος πάνω απ' όλα δολοφονήθηκε γιατί μέχρι το τέλος υποστήριξε αυτό που ήταν και είχε επιλέξει σαν ρόλο, δηλαδή ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΑΣ.

Όπως έλεγε, λοιπόν, και ο ίδιος στα κομμάτια του:

**"Μόνος μου και όλοι σας, όλοι σας και μόνος μου,
διάλεξα το ρόλο μου και αυτός θά 'ναι ο δρόμος μου,
κρατάω απόσταση από τα χαλασμένα, μόνο για αλήτες
γράφει η δική μου πένα"**

Θα σε θυμόμαστε Παύλο. Κάποιοι-ες που επέλεξαν τον ίδιο ρόλο με σένα , γνωρίζοντας ότι το να δηλώνουμε και να είμαστε ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΕΣ στην εποχή του σύγχρονου ελληνικού φασισμού δεν είναι τσάμπα, έχει πολλές επιπτώσεις, καθώς και ακόμα περισσότερες υποχρεώσεις.